

Kristeligt Folkeparti har ingen anerkendelse eller respekt for de forligsbud, regeringen har budt Kristeligt Folkeparti. Kristeligt Folkeparti bryder sig ikke om den blokpolitik, der er ført, og man har ikke været inddraget i reelle forhandlinger. Der har været brud på folkeskoleforlig, og der er lavet barske stramninger på udlændingeområdet, som Kristeligt Folkeparti er uenige i. Der har været nedskæringer på udlandspolitikken, som er en af Kristeligt Folkepartis store mærkesager; dér deler de synspunkter med Det Radikale Venstre. Der har været nedskæringer på miljøområdet, og der har været nedskæringer på området for Øststøtte.

Jeg synes, at det var meget sigende at høre de mange skuffelser, Kristeligt Folkeparti har haft med denne her regering. Jeg vil gerne spørge Kristeligt Folkeparti: Har man fortrudt, at man pegede på denne her regering?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold har selektiv hørelse, men jeg sagde faktisk, og det mener jeg har betydning, at regeringen på en række områder har levet op til de løfter, der blev givet i valgkampen, og i øvrigt også de løfter, som er årsag til, at Kristeligt Folkeparti i valgkampen argumenterede for et regeringsskifte og efterfølgende pegede på hr. Anders Fogh Rasmussen som statsminister.

Det var den 1-årige barselorlov, det var spørgsmålet om at sikre flere i arbejde, det var spørgsmålet om at sikre mere organisationsfrihed, og det var spørgsmålet om at lette erhvervslivet for de nye skatter og afgifter, som SR-regeringen havde lagt op til.

Kl. 21.45

Men selvfølgelig pegede jeg også på en række skuffelser og især skuffelsen over, at regeringen efter min mening ikke har taget forlig alvorligt. Den har brudt folkeskoleforliget, noget, man ikke har set mage til før, og det beklager jeg selvfølgelig stærkt, også når jeg skal evaluere den folketingsamling, som nu er ved at være gået.

Vi har ikke fortrudt, at vi pegede på hr. Anders Fogh Rasmussen som statsminister. Men fordi vælgerne har sammensat Folketinget med et flertal bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, og regeringen bruger det flertal, er Kristeligt Folkeparti til gengæld ikke regeringens støtteparti. Den har kun ét, og det er Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det lyder jo næsten helt masochistisk.

Kristeligt Folkeparti siger, at på trods af de skuffelser, man har været ude for, har man ikke fortrudt, at man har peget på regeringen, og det må jeg næsten kunne tolke sådan, at man vil pege på den igen. Det vil sige, at man skal gå ud og fortælle sine vælgere, at nu må de fortsat acceptere, at den regering, man har peget på, skærer ned på miljøområdet, på Øststøtteområdet, på udlandspolitikken og på uddannelsesområdet, samtidig med at den indfører skærper på udlændingeområdet.

Man må sige til sit bagland: Alle disse Kristeligt Folkepartis mærkesager må vi acceptere, at den regering, vi peger på, vil skære ned på. Vi kan ikke levere den vare, vore vælgere gerne vil have, vi skal levere. Hvor mange skuffelser skal der til, før hr. Jann Sjørnsen og Kristeligt Folkeparti ser, at denne alliance er uholdbar?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Vi har for længst set, at VKO-alliancen er uholdbar, men hvem Kristeligt Folkeparti vil pege på som statsminister, hvilket alternativ vi ser til den nuværende regering, har vi ikke taget stilling til.

Den melding, som jeg gav allerede efter regeringens første 100 dage, var i virkeligheden et frihedsbrev med hensyn til at være hægtet på den nuværende VK-regering; så nu er vores situation sådan set den samme, som den var under SR-regeringen: vi må forholde os til regeringens politik fra sag til sag, og så må vi senere vurdere spørgsmålet om de muligheder, der måtte byde sig efter næste valg, og hvad vi vil anbefale i den sammenhæng. Det synes jeg sådan set ikke der er så meget hokusfokus i.

Jeg lægger vægt på at stå ved det, som vi sagde i valgkampen, fordi vores melding blev afgivet under den forudsætning, som jeg må indrømme glippede, nemlig at vi ikke regnede med, at regeringen ville få flertal med Dansk Folkeparti alene, men at vi, måske sammen med Det Radikale Venstre, fik mulighed for at trække regeringen mod midten. Den forudsætning bristede allerede på valgnatten.

Kuupik Kleist (IA):

Det halve år, der er gået, har i sandhed været nogle lærerige måneder. Folketinget som institution og Christiansborg som bygning ville i sig selv være et studium for livstid værd, hvis man